

З ПЕРШОТРАВНЕМ, ДРУЗІ!

Ось і прийшов Першотравень — свято весни, День міжнародної солідарності трудящих. У розквіті сил зустріла його наша країна. Він став днем огляду успіхів у творчій праці. Зі сходу на захід, розквітчаний алим кумачем і квітами, іде по неосяжній Радянській країні Першотравень — свято весни, відновлення і творчості. Мир і труд — ці слова сяють на транспарантах демонстрантів.

З розумінням того, що нам належить багато зробити у вирішенні завдань, що стоять перед вузом, ми виходимо на вулиці і площи міста. Ми розповімо про досягнуте, продемонструємо свою відданість справі партії Леніна, справі комунізму.

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Високо сяє над планетою в це свято червоний прапор пролетарського інтернаціоналізму, вселяючи мільйонам борців упевненість у торжестві їх правого діла.

Весняного вам настрою, дорогі товариши, творчих дерзань, міцного здоров'я, великих успіхів у житті, навчанні та праці на благо любимої Батьківщини.

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ,
КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ, ПРОФКОМ.

ЮНАКИ І ДІВЧАТА!
НАПОЛЕГЛИВО ОВОЛДІВАЙТЕ МАРКСИСТСЬКО-ЛЕНІНСЬКИМ УЧЕННЯМ, ДОСЯГНЕННЯМИ НАУКИ, ТЕХНІКИ І КУЛЬТУРИ! ПРИМНОЖУЙТЕ СЛАВНІ РЕВОЛЮЦІЙНІ, БОЙОВІ І ТРУДОВІ ТРАДИЦІЇ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ! БУДЬТЕ АКТИВНИМИ БОРЦЯМИ ЗА ЗДІЙСНЕННЯ РІШЕНЬ ХХІV ЗІЗДУ КПРС!

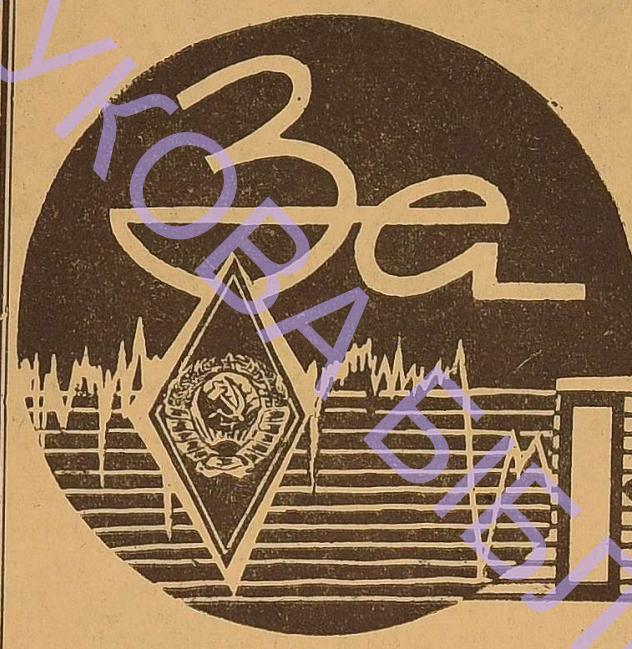
ХАЙ ЖИВЕ ЛЕНІНСЬКИЙ КОМСОМОЛ — ВІРНИЙ ПОМІЧНИК І РЕЗЕРВ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ, ПЕРЕДОВИЙ ЗАГІН МОЛОДИХ БУДІВНИКІВ КОМУНІЗМУ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1974 року).

УРОЧИСТІ ВЕЧОРИ

Знаменний даті — 104-й річниці з дня народження В. І. Леніна був присвячений урочистий вечір, що відбувся 22 квітня у вазі університету. З доповіддю виступив доцент Д. М. Щербаков.

Святу міжнародну солідарності трудящих Першотравню був присвячений урочистий вечір, який відбувся 29 квітня. В ньому взяли участь студенти різних факультетів, викладачі, співробітники, представники громадських організацій, а також представники різних країн світу, що навчаються в нашому університеті.

наукові конференції

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 16 (1152)

30 КВІТНЯ 1974 року.

Ціна 2 коп.

XVII
ЗІЗД
ВЛКСМ

ШЛЯХОМ ПАРТІЇ, ШЛЯХОМ БАТЬКІВ ВИПРАВДАЄМО ДОВІР'Я

23 квітня у Москві, в Кремлівському Палаці з'їздів, розпочав роботу черговий, XVII з'їзд ВЛКСМ.

Появу у президії товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, А. А. Грецка, В. В. Гришини, А. А. Громико, А. П. Кириленка, О. М. Косигіна, Ф. Д. Кулакова, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше, М. В. Підгорного, Д. С. Полянського, М. А. Суслова, О. М. Шелепіна, П. Н. Демічева, Б. М. Пономарьова, Г. В. Романова, М. С. Соломенцева, Д. Т. Устинова, В. І. Долих, І. В. Капітонова, К. Ф. Катушева делегати і гості зустріли стоячи бурхливими аплодисментами, що переходили в овашію.

З'їзд відкрив перший секретар ЦК ВЛКСМ тов. Тяжельников Е. М.

З величезним піднесенням під бурхливі оплески з'їзд обирає почесну президію у складі Політбюро Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товарищем Л. І. Брежневим.

На з'їзді виступив Генеральний секретар ЦК КПРС товарищ Леонід Ілліч Брежнєв. Делегати і гості зустріли його палкою, тривалою овашією. Промова товариша Л. І. Брежнєва була вислухана з глибокою увагою і неодноразово переривалася бурхливими оплесками.

Потім із звітною доповіддю Центрального Комітету ВЛКСМ виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ Е. М. Тяжельников.

Із звітною доповіддю Центральної ревізійної комісії ВЛКСМ XVII з'їзду комсомолу виступив її голова Б. Н. Рогатін.

Потім почалось обговорення звітних доповідей ЦК ВЛКСМ і Центральної ревізійної комісії.

З доповіддю Мандатної комісії з'їзду виступив секретар ЦК ВЛКСМ тов. Пастухов Б. М.

24, 25 і 26 квітня з'їзд продовжував роботу. Обговорювалися звіти ЦК ВЛКСМ і Центральної ревізійної комісії. Обрано Центральні органи ВЛКСМ.

27 квітня відбулося урочисте засідання XVII з'їзду ВЛКСМ, присвячене 50-річчю присвоєння Комуністичній Спільноті Молоді великого імені Володимира Ілліча Леніна.

Делегати одностайно прийняли вітальні лист XVII з'їзду комсомолу Центральному Комітетові КПРС.

З'їзд завершив роботу.

Студенти університету і нашого факультету зокрема з великою зацікавленістю, із хвилюванням слухали виступ Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ. Він збагатив нас, надихає на нові відповідальні завдання, які належать виконувати молоді.

• Товариш Л. І. Брежнєв відзначив велику роль молоді у керівництві й управлінні народним господарством, роль комсомолу у вихованні кадрів майбутніх командирів виробництва і діячів культурного фронту, спроможних виконувати найскладніші завдання.

Для нас слова Генерального секретаря ЦК КПРС — керівництво до дії. Ми усвідомлюємо добре, що після закінчення університету нам, юристам, належить працювати на найвідповідальніших ділянках, виховувати молодь у дусі поваги до правопорядку, норм радянської моралі.

Ми маємо удосконалювати форми і методи правової пропаганди, ширше й краще використовувати революційні, бойові та трудові традиції для виховання студентства.

Комсомол виправдає високу оцінку, дану йому у виступі товариша Л. І. Брежнєва, довір'я партії.

М. ГЛАДЕНКО,
студент IV курсу юрфаку.

З величим інтересом і глибоким задоволенням ми прочитали привітання Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу XVII з'їзду ВЛКСМ і промову Генерального секретаря КПРС товариша Л. І. Брежнєва. В цих документах дуже чітко визначена роль комсомольської організації як ватажка, вихователя пionерії, всієї радянської молоді, визначене головне завдання комсомолу і молоді — активної участі у всенародному соціалістичному змаганні за перевиконання плану 1974 року, за успішне завершення п'ятирічки. Скорі виповниться 50 років з того моменту, коли комсомол прийняв ім'я Леніна. І зараз він свято виконує безсмертні заповіти Ілліча.

Комсомольці глибоко вивчають марксистсько-ленинську теорію, це допомагає нам підвищувати трудову і громадсько-політичну активність, розуміти закони суспільного розвитку, розбиратися у сучасній політиці, учиться справжній комсомольській боєвітості, високій моралі, безкомпромісності, чесності, скромності і дисциплінованості, вчити нас бути справжніми інтернаціоналістами.

Постійно змінюються і військово-патріотична робота, розгортається масовий фізкультурний рух. 23 квітня в університеті проходить комсомольський крос на честь 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна.

На плечах комсомольської організації лежить відповідальне завдання виховання юних ленінців. Вони повинні вирости відданими справі партії, гармонійно розвинутими, духовно і фізично цілеспрямованими, відповідальними людьми, активними будівниками комунізму, про що доброе сказано в промові товариша Л. І. Брежнєва.

Чимало чудових справ на рахунку комсомолу, радянська молодь подає приклади натхненної, самовідданої праці, але перед ВЛКСМ лежать ще більш серйозні завдання. Необхідно завжди вміти критично оцінювати свою роботу, часно виявляти недоліки в ній і виправляти їх, бути по-справжньому свіломилюми людьми, уміти не віддавати слова від справи.

Треба вміти звіряти своє життя по Іллічу, бути завжди вірними клятві: «Жити, працювати і вчітись по-ленінськи».

М. БОГДАНОВА,
комсорг факультету РГФ.

ОДНОСТАЙНО

Урочисто прибраний, актовий зал, квіти, транспаранти. Піднесений настірій у всіх, хто прийшов сьогодні на передвиборні збори колективу університету — студентів, викладачів, співробітників, представників громадських організацій.

Збори відкрив секретар партійного комітету університету доцент Л. Х. Кацустан.

Секретар Центрального райкому КП України Н. М. Панасюк говорить, що нинішні вибори до Верховного органу Радянської влади відбуваються, як завжди, під знаком великої єдності партії і народу. Н. М. Панасюк закликає підтримати пропозицію про висунення кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР до Одеському виборчому округу № 53 першого секретаря Одеського обкому КП України П. П. Козиря.

На трибуні ректор університету професор

ПІДТРИМУЄМО

О. В. Богатський. Він характеризує П. П. Козиря як досвідченого, навтомого організатора, чудового вихователя, глибоко принципового комуніста і чуйного людину. Ректор пропонує підтримати пропозицію колективів заводу ім. Жовтневої революції, Одеського порту й колгоспу ім. Татарбунарського повстання, про висунення тов. П. П. Козиря кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР.

Кандидатуру першого секретаря Одеського обкому КП України тов. Козиря П. П. підтримали професор В. П. Цесевич, доцент В. П. Ващенко, студентка юрфаку Л. Федчер.

Загальні збори колективу університету одностайно ухвалили підтримати пропозицію про висування Павла Пантелеїовича Козиря кандидатом у депутати Верховної Ради СРСР.

СВЯТО У ЧЕРВОНОЙ КОСИНЦІ

Мільйони радянських людей відзначили день Всесоюзного суботника самовідданою працею в цехах заводів і фабрик, в лабораторіях, на просторах весняних поляв, по впорядкуванню міст і селищ. Радісна піднесена атмосфера свята комуністичної праці панувала і в день 21 квітня, коли колектив нашого вузу вийшов на недільник.

Щороку, йдучи на комуністичний суботник чи недільник, охоплює особливе почуття. Цей день сприймався нашим колективом як свято, тому замість буденного «Добриден» було чути: «Зі святом!». I справді день був святковим.

Працювало легко. У всіх відчувається душевне піднесення. У день загального недільника, який університетський колектив присвячує, як і весь радянський народ, 104-й річниці з дня народження В. І. Леніна, на недільник вийшов весь колектив вузу. В цей день студенти й співробітники університету працювали в Ботанічному саду, в Чорноморці, на територіях біля корпусів, в корпусах, а також на впорядкуванні скверів та площ міста.

Всюди панувало пожвавлення, всі працювали з особливим піднесенням. Цей день був справжнім святом праці.

ХАЙ ЖИВЕ ЄДНІСТЬ
І ЗГУРТОВАНІСТЬ НА-
РОДІВ КРАЇН СОЦІА-
ЛІСТИЧНОЇ СПІВДРУ-
ЖНОСТІ!
ВІШЕ ПРАПОР СО-
ЦІАЛІСТИЧНОГО ІН-
ТЕРНАЦІОНАЛІЗМУ!
ПАЛКИЙ ПРИВІТ НА-
РОДАМ, ЯКІ СКИНУЛИ
КОЛОНИАЛЬНІ КАЙДА-
НИ, БОРЮТЬСЯ ЗА
ЗМІЦНЕННЯ НЕЗАЛЕ-
ЖНОСТІ І СОЦІАЛЬ-
НИЙ ПРОГРЕС СВОІХ
КРАЇН!

(Із Закликів ЦК КПРС
до 1 Травня 1974 року).

ЛЕНІН, ЧАС, МИ

Так називався вечір, який організувала кафедра російської мови для іноземних студентів, присвячений 104-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

— Розпочинаємо про Леніна розповідь, — схвилювано вимовляє ведуча, студентка із ЧССР Мирослава Гринькова.

— Ленінська думка стала девізом життя моого народу — продовжує студент із Алжиру Лехбаб Хамді.

У залі — тиші. Затамувавши подих, слухають студенти із різних країн світу композицію про життя і діяльність вождя пролетаріату. Кольорові стенді, гасла прикрашають стіни залу, де зустрілися діти різних народів в цей знаменний день.

Звучать вірші, пісні у виконанні студентів із Угорщини, В'єтнаму, НДР, ПНР, Нігерії.

Організатори вечора — викладачі кафедри Л. Л. Науменко, Г. М. Рудницька, Н. П. Панкратова показують діафільми на ленінську тематику. Червоною ниткою проходить думка про ту дороговказову зірку всіх поколінь, яка нерозривно пов'язана з ім'ям Леніна.

— «Ленін всегда з тобою», — співає студентка Одеської консерваторії Л. Матюшіна. Пісня хвилює, живе, кличе на добре, велике, світле.

— А зараз будуть врученні призи за кращі твори, присвячені В. І. Леніну, — оголошує Мирослава Гринькова.

Подарунки вручає студентам за відмінний кафедрою російської мови для іноземних студентів доктор В. П. Дроздовський.

На зустріч до студентів прийшли із своїми творами поет М. Неверов і композитор Ю. Знатков.

Л. ШЕЛЕСТОВИЧ.

МИ МРІЄЮ ПРО МИР ЖИВЕМО

МОЯ АДРЕСА — РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

Весняне сонце. Яскраве небо. Стів птахів. На вулицях пожавлення, жарті, сміх. Піднімаються вгору пісні і різоколоворіві повітряні кульки. Вони линуть над святковим містом, над країною. Це — ПЕРШОТРАВЕНЬ.

Ідуть і їдуть колони демонстрантів. А ось і наші студенти. Є про що поговорити друзям, загадати, помріяти. І ми мріємо, учимося, працюємо, дружимо.

Ось, наприклад, я. Подумати тільки, скільки в мене друзів в університеті із найрізноманітніх країн і континентів. Не уявляю навіть, як будемо розлучатись. Але поки що ми є разом.

Вулиця Леніна. Людей стає все більше і більше. Колона демонстрантів нагадує багатоводну ріку. Поряд зі мною крокує Лус, мій давній товариш, він про щось жваво говорить болгарській дівчині Діані. І вона смеється. Якби ви чули, який заразливий сміх у дівчини, як вімівона радити, дивлячись на сонячне небо, сопце, Діана, мабуть розповідає зараз про квітучу Болгарію, про те, що написала мама її в останньому листі. І знову лініє пісня: «Мой адрес — Советский Союз». Підхоплюю пісню я, співають її студенти із Конго і Алжира, Діана і всі, всі студенти. А в мене промайнула думка: як би ми змогли розуміти одне одного, якщо б не російська мова, щоб ми робили?

Набликаємося до площа. — Добрий день, Федоре Сергійович!

— Зі святом, — звертається я до нашого викладача.

— І тобі, Хуане, великого щастя, успіхів! До речі, ти вчора закінчив пробу?

— Звичайно, Федір Сергійович.

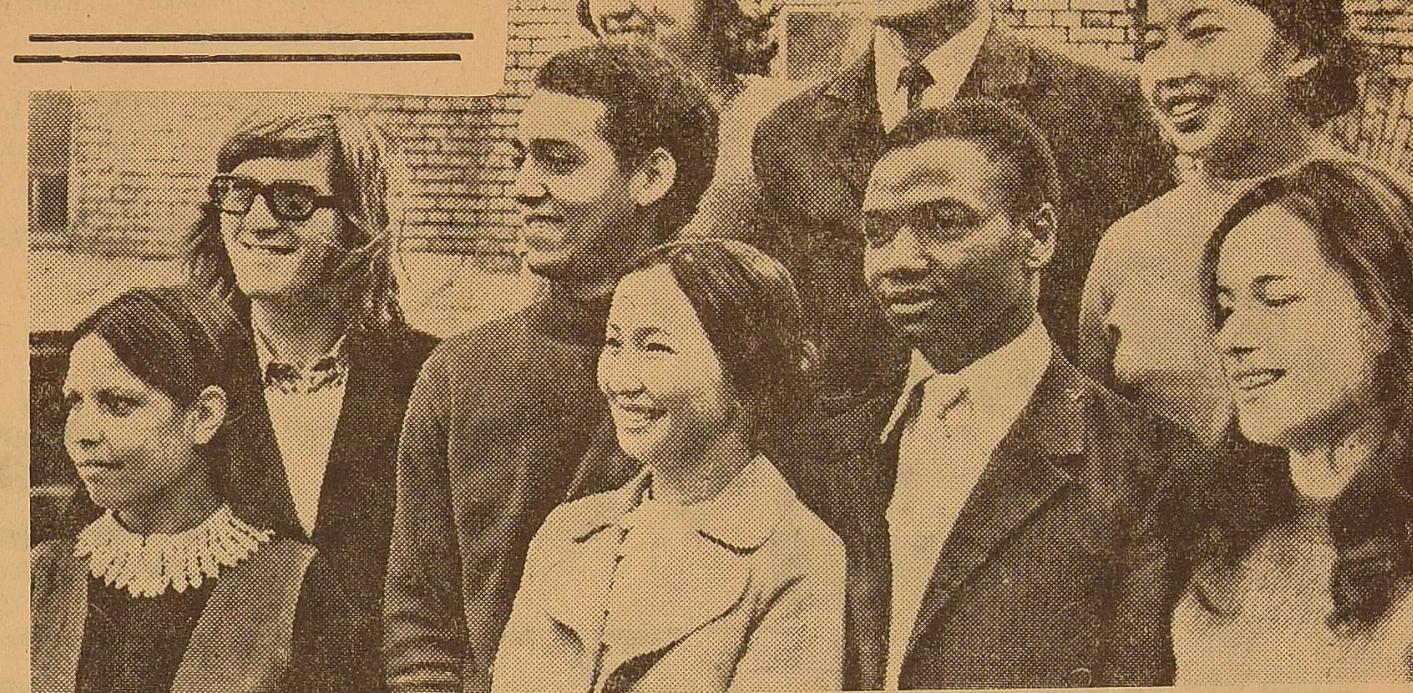
— Тоді ж зразу ж після свят — на кафедру. Ясно?

— Із задоволенням!

Я говорю «із задоволенням» зі всією відповідальністю. Федір Сергійович замбрив щиро: зробив все можливе, щоб приєднати любов до цієї серйозної і цікавої науки — гідробіології. Зараз ми займаємося роботою по використанню планктону інших мікроорганізмів для риб, на так званих морських фермах.

Нешоддавно був підписаній договір між Кубою і СРСР для розвитку цих досліджень.

Ми йдемо повз трибуну, високо піднімаємо над головою гас-

ла, плакати. Сьогодні робітники всього світу йдуть на демонстрацію. Іх намагання, надії, віра спрямовані до единого: «Мир, дружба, свобода!»

Хуан Пабло Гарсія, студент із Куби.

* * *

1 Травня зустрічає і звільнений В'єтнам, і тисячі людей Африки, Латинської Америки, які скинули колоніальний гніт. Необхідно ще більше з'єднати свої ряди, змінити сили миру, щоб швидше настутили світлі дні свободи, і на демонстрацію вийшли б народи Чілі, Греції, Португалії й інших країн.

І від нас, молоді, багато залежить, чи буде все людство зустрічати це чудове свято весни.

М. КОССЕЛЯ, (ПНР).

* * *

Перше травня. Мені здається, що це найкраще весняне свято. Разом із всіма виходить на демонстрацію весна в палаючій косинці. Весна в душі, весна на вулицях. Три роки тому я вперше вийшла на Першотравневу демонстрацію в Радянському Союзі, і мене вразив той розмах, широта і святковість. Громіли марші, і здавалось, нескінчені потоки людей просувалися по вулицях і площах. Люди несли в руках червоні прaporи всіх республік-членів, транспортери всіх гасла. І мені здається в цю мить, що знаходжуся я на вулицях свого рідного міста Улан-Батор, де ще школяркою ви-

ходила на першотравневу демонстрацію із своїми друзями. Так, це дійсно велике свято всієї планети, коли всі серця зливаються в одиному ритмі, коли люди всіх націй і всіх кольорів шкіри, з'єднавши воєдино, йдуть назустріч МИРУ, щастю, ДОБРУ!

Гомбосуренгій УРАНЦОЖ, студентка II курсу біофаку (Монголія).

* * *

Писати про таке величне свято, дружбу, мир і труд дуже важко. Тому що про все написати просто неможливо.

Наприклад, як містке і об'ємне слово — ДРУЖБА. Попробуй розповісти про неї у всіх проявах, відношеннях, справах. В університеті багато студентів із різних країн світу. Навчаємося ми дружно, працюємо дружно, беремо участь в самодіяльності дружно. Всього не перерахуєш. Немов ми всі із однієї країни. Важко було спочатку, «мова сердець» не завжди приходила на допомогу. Необхідні були знання російської мови. А тепер ми наїважтуємо не на своїй рідній мові, а на російській.

Щоденну сердечну турботу, гарне ставлення ми відчуваємо з боку російських студентів. При підготовці до юпіту наші російські друзі буквально недоспілють, допомагаючи нам. У бібліотеках, гуртожитках можна по-

бачити схилені над книжкою голови. Чорняву, кучеряву і поруч русяву, світлу.

Поруч з дружбою крокує труд, мир. Пам'ятаю, коли я був перший раз на демонстрації, мені хотілося, щоб вона безмежно продовжувалась. Чотири години ходив я вулицями міста, а мені здалося, що пройшла одна хвилинка. Стільки сонця було в небі, скільки тепла я побачив в очах людей, потисках рук, що забути про це було неможливо. І з того часу я завжди з нетерпінням чекаю цього свята. Свято весни, миру, дружби, солідарності трудящих всієї земної кулі. Хай з кожним роком кращає і розвіктва Земля. Хай з кожним роком міцніє дружба між людьми!

Масумбі МОІЗ, (Нігерія).

На фото: верхній ряд — (зліва-направо) Аля Краєвська (ПНР), Мінь Хай (ДРВ), Содномбалжирин Лхагвасурен (МНР), нижній ряд — (зліва-направо) Сафо Петер (УНР), Мостафа Гулалай (Афганістан), Коррес Хосе (Куба), Гомбосуренгій Уранцож (МНР), Масумбі Мойз (Нігерія), Наталія Щокіна (СРСР).

Фото О. ЛЕВІТА.

Матеріали підготовлені викладачами кафедри російської мови для іноземців І. Мірока та С. Домріною.

УКЛАДЕНО ДОГОВІР

ли до розробки проекту договору про співробітництво між молодіжними організаціями університетів.

У другій половині березня 1974 року проект договору був готовий. І ось 6 квітня в Одеському аеропорті члени комітету комсомолу університету зустріли своїх гостей — членів правління Спілки студентів університету м. Оулу.

На чолі делегації приїхав президент Спілки студентів університету м. Оулу Ілло Лехтарто. Мета приїзду делегації — підписання договору про співробітництво. За час перебування делегації в місті-герої Одеї гости ознайомилися з чудовими кутючками міста, життям і побутом радянських студентів, відвідали ряд факультетів, музей університету, зустрілися з ректором членом-кореспондентом АН УРСР, професором О. В. Богатським, першим секретарем Одеського міського комсомолу Ю. І. Дяченком. Відбулася зустріч гостей з членами правління Одеського відділення товариства радянсько-фінської дружби.

Представники міста Оулу по-

дому матросові. В цей день у святковій обстановці відбулося підписання договору про співробітництво між молодіжними організаціями Одеського держуніверситету ім. І. І. Мечникова і університетом міста Оулу.

Від імені комітету комсомолу Одеського університету договір підписав секретар комітету комсомолу В. Шибуняєв, а з боку фінського університету — президент правління Спілки студентів міста Оулу Ілло Лехтарто.

Договір спрямований на розвиток дружніх відносин радянських і фінських студентів міст-побратимів. У ньому передбачений обмін студентськими делегаціями.

Під час таких зустрічей проводяться семінари з проблем: участь студентів у боротьбі проти імперіалізму за мир, демократію і соціальний прогрес; роль вищих училищ закладів і студентських організацій у сучасному житті; студентське самоуправління й ін.

Візит представників студентства м. Оулу в Одесу і підписання договору про співробітництво є новою віхою на шляху до зміщення дружби між містами-побратимами Одеєю і Оулу.

М. БУДЯНСЬКИЙ.

НА „КІСЕНЬМАШІ“

У мітинг братської дружби пестрівилася зустріч чехословакських студентів, що навчаються в нашому університеті і політехнічному інституті, з трудящими науково-промислового об'єднання «Кісеньмаш».

На мітингу виступили представники робітників і студентів. Прозвучало багато слів захоплення героїчними подвигами захисників Одеси, визволителів її, трудівників. Приємно було почути, що хай незначну, а все ж внесли частку в боротьбу з фашизмом і визволення міста-героя наші співвітчизники, учасники партизанського руху в одеських катакомбах.

Наши самодіяльні артисти виступили з концертом перед робітниками. Господарі ознайомилися з імпровізованою виставкою про ЧССР, а ми — проглянули фільм про підприємство.

Секретар парткому об'єднання І. П. Недавній розповів про життя трудівників підприємства, про історію його, про зустріч з представниками Чехословаччини у період війни. Ми розповіли про свої плани, про те, як відзначали річницю з дня народження В. І. Леніна, як святкуватимемо День Перемоги і річницю звільнення ЧССР.

Імріх ПОКОРНИ.

З 6 по 11 квітня в місті Одесі на запрошення комітету комсомолу гостювали делегація правління Спілки студентів університету Оулу, які приїхали з Фінляндії. Дружні зв'язки, встановлені між двома містами-побратимами — Одесою і Оулу, розвиваються й міцнюють. До цього принести і молодіжні організації. Так, на протязі двох останніх років комітетом комсомолу ОДУ і правлінням Спілки студентів універ

5 травня — День преси

НАГОРОДИ — КРАЩИМ

На означення Дня преси за активну участь у роботі багаторічної газети «За наукові кадри», за сумлінне виконання громадських доручень нагородити громадських кореспондентів багатоїрами:

І. ГРАМОТАМИ:

ФАБІАНСЬКУ Віру Олександрові — доцента, завідувачу позаштатним відділом культури та побуту газети;

АХЛАМОВА Геннадія Миколайовича — голову ДТСААФ університету;

ТЕРЛЕЦЬКУ Валерію Миколаївну — завідувачу відділом бібліографії наукової бібліотеки;

КОБИЛЯЦЬКОГО Івана Івановича — завідувача кафедрою педагогіки;

МАРЦЕНЮК Олену — студентку III курсу філфаку.

ІІ. ПРЕМІЮ У РОЗМІРІ МІСЯЧНОЇ СТИПЕНДІЇ:

МОРОЗА Володимира — студента III курсу філфаку;

ПЕРЕЖНЯКА Бориса — студента II курсу юрфаку;

КОМАРА Сергія — студента I курсу філфаку.

ІІІ. ОГОЛОСТИ ПОДЯКУ:

ПОКОРНИ Імріху — студенту фізфаку;

МАРКУШЕВСЬКОМУ Петру Трохимовичу — доценту.

ДЕНІСОВІЙ Тамарі Сергіївні — викладачеві;

ЗУЄВУ Юрію Йосиповичу — доценту;

МІРОК'ЯН Ірині Георгіївні — викладачеві;

студкорам: Бурденюк Євдокії, Трачук Тамари, Лауш Наталії, Левіту Олександрові, Борецькому Василю, розповісюджувачу газети Василенко Володимиру; а також:

Кузьміну А. С. — редактору, Швидченко Л. П. — кореспонденті, Л. Рябусі — лаборанту — співробітникам газети «За наукові кадри».

Ректор університету професор О. В. БОГАТСЬКИЙ.

ВИ ОТРИМАЛИ СВІЖУ ГАЗЕТУ

Вона ще не втратила того особливого запаху, що так хвилює всіх причетних до «цеху письменства», — будь то мистичний майстер чи початківець.

Свіжа газета, журнал, книга — це, так би мовити, вінець праці багатьох людей. Давайте пройдемось шляхом однієї замітки.

Кореспондент — так звати кожного, хто дописує в газету, — пише її і несе в редакцію. Там її опрацьовують, друкують, звіряють (якщо потрібно) факти, вичитують, планують місце, яке вона має зайняти на полосі. Тобто йде макетування номера. Це дуже складний процес.

У друкарні, куди замітка потрапляє після редакції, її набирають на спеціальні машини — лінотипі. А потім — найвідповільніший процес — верстка. Верстальниця Лідія Павлівна Гордунова, досвідчений, незважаючи на молодість, спеціаліст своєї справи, відтворює у металі макет, спланований у редакції.

Потім газета уважно вичитується, знайдені помилки виправляються. Це роблять по черзі наші добре помічники — лінотипісти, ті ж, що набирали газету: дві Наталки — Гордунова та Паролла, Віра Чечельницька і жадрова «газетярка» М. Я. Бадюл. До речі, Наталія Гордунова — краща за професією лінотипістка міської друкарні.

Коли газета виправлена (на жаль, це не завжди означає, що всі помилки «виловлені»), вона потрапляє у руки найдосвідченішого друкаря в республіці, кращого за свою професію на Україні — Павла Михайловича Кузьмінського та його помічниці Ц. Рацимор.

На свіжому відтиску ми бачимо замітку, яка вже готова до виходу в світ.

Так, ви отримали свіжу газету. Вийшов ще один номер. А в редакції повним ходом йде робота. Бо у вівторок о 12.00 треба здати першу «порцію» наступного... ні, вже поточного номера.

І знов повторення того ж шляху для кожної замітки. А поки поздоровимо наших дружів, всіх працівників друкарні зі святом, побажаємо їм успіхів і щастя.

На фото О. Левіта: сьогодні черга набирати й правити газету М. Я. Бадюл; прискіпливо розглядає свіжий відбиток П. М. Кузьмінський.

Черговий номер «Філолога»

— репортаж —

Приблизно один раз на місяць 10-а аудиторія філологічного факультету перетворюється у свого роду майстерню. Стороння людина, коли зайде сюди, не зразу зрозуміє, що тут діється. І коли на білосніжному полотні художник виведе великими літерами лише одне слово «ФІЛОЛОГ», все стане ясно. Тут народжується черговий номер факультетської стіннівки.

У сусідній аудиторії чується стук друкарської машинки. То студентка Таня Гора віддруковує останні, найсвіжіші матеріали до номера. Хлопці — члени редколегії — вичитують матеріали. Готовуються й фото, підтекстовки до них. І ось починається одна з головних операцій — розміщення матеріалів на полотні. Редактор газети Володимир Бехтер, Василь Борецький та Володимир Раць разом з консультантом доцентом Надією Артемівною Москаленко ретельно обговорюють, який матеріал де поставити, де він краще буде читатись, а фотокор Дмитро Шилін обирає місце для своїх фотографій. Цей процес триває досить довго — зважуються всі «за» і «проти», часто виникають палкі суперечки, які завжди заражуються взаємним торозумінням. І поки всі матеріали на клеються на полотно, хлопці остаточно затверджують заголовки до кожної замітки, до кожної статті, фоторепортажа.

Потім газета стає немов красуня-наречена — вибирає фарбами її студент МІ курсу українського відділення (відтінок навчання) Микола Сливінський. Хлопці з

редколегії «ФІЛОЛОГА» добре пам'ятають слова О. Твардовського, який сказав, що неувага до форми часто може обернутися неувагою читача до змісту. А тому і намагаються якнайкраще художньо оформляти кожен номер, і треба віддати належне, це вдається їм добре. Шапка газети, невеликі, чітко і гарно написані заголовки, виділені рубрики, епіграф до всього номера, добре підібрані фарби — все це робить газету філологів охайніо і привабливою. Доповнюють гаму виконанні на високому рівні фотографії Д. Шильни. Що ж стосується змісту газети, то про це свідчить постійний натовп студентів коло неї — стінівку із захопленням читають, обговорюють.

...Здається, все швидко робилося, та вже скоро дві години після півночі. Я бачив, як хлопці, закінчивши роботу, відходили на метр-два від газети, що лежить на столах,

лах, і так мовчкі дивилися на неї, що жно народжену, як на немовля. Вранці газета заговорить зі своїм читачем. Це вранці. А зараз хлопці беруть газету, виносять у вестибюль, знімають попередній номер, а на його місце вивішують свіжий. Саме тепер у кожного з них найрадісніші хвилини. За три роки своєї роботи в «ФІЛОЛОЗІ» студенти III курсу В. Бехтер, В. Борецький, В. Раць відчули таку радість 24 рази — стільки номерів вийшло з їх участю. Чотири роки працює в редколегії Віктор Кошюра. Наймолодші хлопці — першокурсники С. Комар та В. Згурський готуються прийняття естафету. Віриться, що хлопці продовжать традиції старших товаришів і газета філологів залишиться такою ж змістовою і красивою, якою вона є.

В. МОРОЗ,
слухач ШМЖ.

ПСИХОЛОГІЯ І ПЕДПРАКТИКА

Нещодавно в університеті відбулася науково-практична конференція, присвячена питанням педагогічної практики, на якій предметом обговорення стали вісім доповідей на різноманітні теми. Конференція проходила під знаком реалізації постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по дальшому удосконаленню вищої освіти в країні».

Конференція принесла користь, бо стала стимулом для постановки важливих питань і обміну думками.

На жаль, не було на конференції жодної доповіді з психології. Адже психологічна підготовка студентів до педагогічної роботи відіграє велику, часто навіть вирішальну роль. Психологічним досвідом студент-практикант повинен користуватися на протязі свого перебування в школі, майже на кожному кроці.

Наведемо факти. Ми надаємо, і цілком справедливо, великого значення програмованому навчанню. Але як ним користуватися? Якщо перетворити його в шаблон, іншого, крім шкоди, воно не принесе. Адже програмоване навчання побудоване на психологічних основах, як і будь-який вид, метод, форма навчання. Не випадково ініціаторами програмованого навчання є психологи.

Важливим досягненням програмованого навчання є систематично спрацьовуючий зворотний

зв'язок. Психологія вчить, що нічі читання. Ми вказали шляхи велика біда, яка не може не хвилювати учителя. Але ще більша біда — серйозні прорахунки у вихованні, які інколи переростають у моральну катастрофу для школи і батьків.

Психологічна підготовка у правильній організації виховання робить відіграє провідну роль, як як не викликає сумніву. Владий виховний вплив на учнів, як про це свідчить досвід Сухомлинського, більше залежить від психологічної чуттєвості, знань закономірностей психіки дітей, ніж від уміння відтворити список «народів і покарань», які догматично формулюються в будь-якому підручнику педагогіки.

Я далекий від думки, що нехтування психології носить навмисний характер і є результатом якогось «злого умислу». Але як бы ми його не розглядали, воно свідчить про недостатньо серйозне ставлення до психології, яка на наших очах набуває чималого значення на всіх ланках будівництва — в галузі виробництва, в медицині, у слідчій і судової практиці, мистецтві і т. д.

Висновком цього є створення великого Інституту психології в системі АН СРСР, який служить керівним центром нашої науки.

Д. ЕЛЬКІН,
професор, завідувач кафедрою психології.

СПРАВИ ЖУРНАЛІСТСЬКІ

ОБЛАСНА КОНФЕРЕНЦІЯ

17 квітня відбулася VI Одеська обласна конференція журналістів. На конференції заслушано звіт в. о. голови правління Одеського відділення Спілки журналістів СРСР, заступника редактора газети «Чорноморська комуна» А. Свистуна.

В обговоренні доповіді взяли участь журналісти, представники партійних та громадських організацій.

Конференція обрала новий склад правління Одеської обласної організації Спілки журналістів.

Відбулося засідання правління Одеського відділення Спілки журналістів СРСР. Головою журналістської організації обрано М. М. Іванченка.

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ПО УНІВЕРСИТЕТУ

З кожним роком розширяється співробітництво двох братніх університетів — Тбіліського і Одеського.

Дніми підписано договір про співробітництво між кафедрами органічної хімії університетів-побратимів.

Завідуючий кафедрою органічної хімії ТДУ член-кореспондент АН Грузинської РСР І. М. Гвердцителі підкresлив у бесіді з нашим кореспондентом, що договір служитиме розвиткові традиційних місцях зв'язків хіміків наших вузів.

Фото В. Шишина.

Розклад лекцій

БІОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ:

4 травня, 13.40—15.00 ауд. 27. «Міжнародне становище». Читає доцент С. І. Аппатов.

ГЕОЛОГО - ГЕОГРАФІЧНИЙ: 6 травня, 13.40—15.00 ауд. 110. «Сучасні електронні обчислювальні машини і ЕОМ майбутнього». Читає доцент Д. О. Остроухов.

ІСТОРИЧНИЙ:

13.40—15.00, ауд. 14. «Оптоелектроніка — новий етап розвитку обчислювальної і управлюючої техніки». Читає доцент В. В. Сердюк.

МЕХАНІКО - МАТЕМАТИЧНИЙ: 14 травня, 13.40—15.00, ВАЗ. «Радянсько-американські відносини на сучасному етапі». Читає доцент М. Д. Дихан.

СВОБОДУ ПАТРІОТАМ ЧІЛІ

У Ленінській аудиторії зібрались радянські іноземні студенти для того, щоб висловити солідарність з борцями проти фашизму, реакції, мракобісся.

Клаус Зоннерберг, студент IV курсу фізичного факультету у своєму виступі вказав на небезпеку фашизму, який принес стільки страждань його батьківщині. Молоді НДР висловлюють свою солідарність з чілійськими патріотами, надаючи їм нормальну підтримку, прагні до активізації світової промадської думки на користь чілійської свободи, соціального прогресу.

Хоанг Мінь Хай, студент V курсу механіко-математичного факультету, відмітив у своєму виступі, що в'єтнамський народ добре знає, на що здатний американський імперіалізм у своїй діяльності, і разом з тим в'єтнамський народ добре знає, якою силу може стати міжнародна

солідарність у боротьбі проти війни і реакції, солідарність, яка відіграла велику роль у перемозі в'єтнамського народу. На закінчення, Хоанг Мінь Хай висловив переконаність в неминучій перемозі чілійських патріотів, які спираються на підтримку всього прогресивного людства і, перш за все, країн світової системи соціалізму.

Василь Білин, студент юрфаку, у своїй доповіді навів незаперечні докази участі американських монополій у антиурядовому путі і одночасно загострив увагу студентів на тих прогресивних перетвореннях, які почав здійснювати уряд Сальвадора Альєнде.

У глибокій тиші Ленінської аудиторії прозвучав, записаний на плівку, голос президента, який став символом беззахітного служіння народові, символом честі, доблести й мужності палаючого

континенту Латинської Америки. В організації і проведенні ветхорі солідарності з борцями проти фашизму величезну допомогу комітету комсомолу надали студенти із Чехословаччини і НДР. Вони показали кольорові діапозитиви, зняті в Чілі працівника СВНМ.

Кожний, хто побував на цьому вечорі, побачив чудові сторінки із життя недавно енергійної і життерадісної республіки, почув сповнену оптимізму пісню «Венцеремус», поєс в своєму серці впевненість, що кривавому деспотизму хунти прийде швидкий і неминучий кінець.

Радім ВАЛЕНЧИК, завідуючий ідеологічним відділом ССМ чехословакських студентів;

Василь ПОПКОВ, заступник секретаря комітету комсомолу університету.

ФІЛОЛОГІЧНИЙ: українське відділення — 20 травня, російське відділення — 21 травня, 13.40—15.00, ВАЗ. «Експериментальна фонетика. Методи і проблеми». Читає доцент Т. О. Бровченко.

ХІМІЧНИЙ: 22 травня, 13.40—15.00, ВХ. «Проблеми розвитку жанру роману». Читає професор В. Ф. Фащенко.

ЮРИДИЧНИЙ: 27 травня, 13.40—15.00, ВХ. «Сучасна зарубіжна література». Читає доцент М. Г. Соколянський.

КНИГ ПРЕСЛАВНЕ ДРУКУВАННЯ

(ДО 400-РІЧЧЯ КНИГОВИДАВНИЦТВА НА УКРАЇНІ)

1 березня 1554 року назавжди вийшло в історію російської культури як дата важливого значення: в цей день в Москві вийшла перша друкована книга — «Апостол» — створена Іваном Федоровим. Вийшла в світ книга чудово оформлена у видавницькому, редакційному й художньому відношеннях, книга, усвідомлена як ідейне явище, забезпечена «післямовою», у якій видавник-друкар говорить з читачами від свого імені.

«Коли у мене в руках нова книга, предмет, виготовлений у друкарні руками наборщика, цього своєрідного героя, з допомогою машини, яку винайшов якийсь інший герой, я відчуваю, що в моє життя вийшло щось живе, говоряче, чудове», — писав О. М. Горський.

Великою гордістю, культурною особливістю саме російського книгодрукування є те, що воно назавжди пов'язане з розвитком книжної справи інших слов'янських народів.

Видатний просвітитель білоруського народу Георгій Скорина в Празі і Вільнюсі вміщуючи при своїх виданнях вказівки, для чого потрібні в книжках заставки, пояснені важкі слова. Його досвід підхоплено І. Федоровим, який із Москви переносить свою діяльність в Заблудов, у Литву, відновлюючи там книговидавництво через 44 роки після Скорини. Із Литви, об'єднаної тоді з Білорусією, Федоров переїжджає у Львів, потім — в Острог — на Україну.

Колискою українського книгодрукування став Львів, який був величезним культурним центром України. У Львові видані «Апостол» 1574 р. і в тому ж році Потсдамський, у післямові до якого Федоров вказував, що міг би в інтересах «возлюбленых русских людей» видавати й інші книги.

Після 1566 р. він, очевидно, переїхав в Острог, який сучасники вважали центром просвіти. Тут Федоров надрукував Острозьку біблію — монументальне видання з 628 аркушів, яке прикрашено спеціальними заставками і ініціалами. З боку друкарського Острозька біблія бездоганна. Ця перша біблія надрукована кирилическим шрифтом. Тираж для того часу був великим. Напис на одному із екземплярів говорить, що друкувалася вона «не единем заводом». Один екземпляр Біблії зберігається у фондах наукової бібліотеки ОДУ.

Він містить описи і тих книг, які не вдалося розшукати в бібліотеках.

Видання розраховане на науковців, бібліотечно-бібліографичну громадськість, аспірантів і студентів університетів.

В монографії Я. П. Запаско «Мистецтво книги на Україні в XVI—XVII ст.» (Львів, 1971), досліджено виникнення, становлення і розвиток мистецтва української друкованої книги в перші століття її існування. Автор дослідно розглядає шрифти, орнамент, гравюри, приділяє багату увагу друкарській та мистецькій діяльності І. Федорова, характеризує творчу манеру найвидатніших майстрів граверства цієї доби — І. Щирського, Л. Тарасевича, Г. Левицького, А. Козачківського та багатьох інших.

В полі зору дослідника є книги, що вийшли друком у Києві, Львові, Чернігові, Почаєві, Острозі. Автор показує, що художнім рівнем декоративного оздоблення українські стародруки посідають одне з перших місць не тільки в слов'янському, але й загальноєвропейському книжковому мистецтві.

Книга призначена не тільки для працівників поліграфічних підприємств, мистецтвознавців, а для всіх, кого цікавить розвиток української друкованої книги. 400-річчю книгодрукування на Україні присвятив свою працю «Книга Радянської України» (К., Політвидав України, 1974) кандидат історичних наук О. В. Мододчиков. Автор розповідає про народження і становлення радянської книговидавничої справи в республіці, простежує історичний шлях її розвитку на всіх етапах соціалістичного будівництва.

Читачі ознайомляться з діяльністю провідних видавництв України, з їх книжковою продукцією, більше дізнаються про складний процес народження книги.

Окремий розділ праці — «Книга розвинутого соціалістичного суспільства» — розповідає про сучасні досягнення книговидавничої справи в Українській РСР.

Всім, хто хоче познайомитися із стародрукованими книгами, які зберігаються у фондах наукової бібліотеки університету, а також з виданнями, які відбивають історію виникнення і розвитку книгодрукування, ми запрошуюмо подивитися книжно-ілюстровану виставку в нашій бібліотеці.

Т. ЛОГВИНОВА.

Довгий потік студентів тягнеться по алеях парку імені В. І. Леніна. Всі в спортивному одязі, у піднесеному настрої, весело перемовляються. Ще кілька хвиль, і сині спортивні костюми, мов волошки на зеленій галявині, скупчуються в центрі парку, розташовуються вздовж бігової траси.

Спортивне свято на честь 50-річчя присвоєння комсомолу імені Володимира Ілліча Леніна оголошується відкритим! — дзвінко лунає з рупора голос розпоро дружника змагань.

До легкоатлетичного забігу на 500 метрів готуються перша група дівчат — студенток різних факультетів. Звучить команда: «На старт! Увага! Марш!». І вихором зриваються з місця бігуни. Все стрімкіші й стрімкіші стає їх рух... Кожна учасниця прагне досягти фінішу першою...

С. КОМАР.

Особиста першість

Закінчилася особиста першість ОДУ з шахів. Впевнено провів весь турнір науковий співробітник хімічного факультету Ігор Олександрович Старовийт, одержавши 7 перемог в 10 партіях, інші три закінчив внічию. Він зайняв перше місце, набравши 8,5 очка.

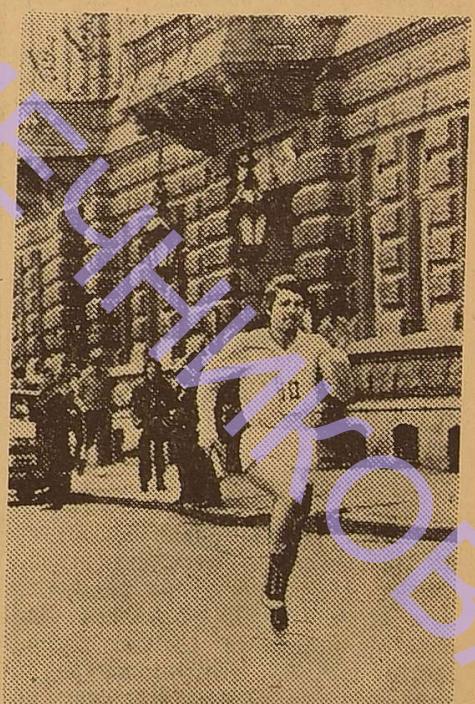
На 1,5 очка від переможця відстав студент другого курсу механіко-математичного факультету Анатолій Кошевий. Обидва переможці підтвердили норму I розряду.

Третє місце з результатом 6 очок зайняв науковий співробітник кафедри теоретичної фізики Євгеній Кондратьєв. Він був єдиним другорядником, якому вдалося виконати норму I розряду.

Турнір пройшов у дуже напруженій боротьбі і став для наших шахістів доброю репетицією перед командною першістю вузів СДСТ «Буревісник», яка розпочалася 15 квітня.

Побажаємо нашим шахістам відмінних спортивних і творчих успіхів у майбутніх змаганнях.

С. БЕРЧЕНКО,
тренер збірної ОДУ з шахів.

У легкоатлетичній естафеті на праці «Знамя комунізма», присвяченій 30-річчю з дня визволення Одеси від фашистських загарбників, взяла участь команда університету.

На фото — один з етапів естафети. Біжить представник нашої команди.

Фото О. Левіта.

В. о. редактора
В. СВІТЛИЧНИЙ.